

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

خطی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸۷۱

کتابخانه
کتابخانه زندان

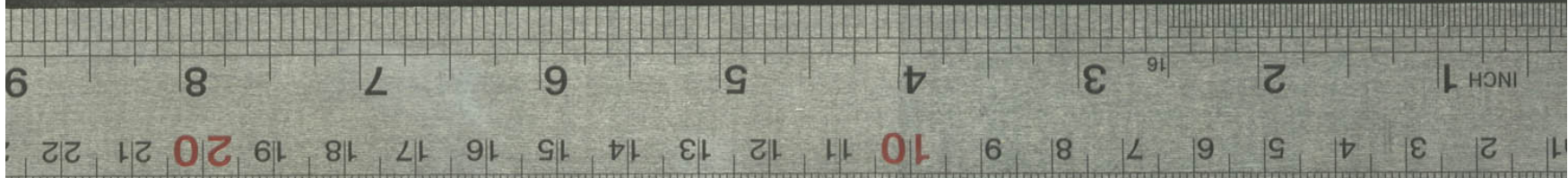
کتابخانه
کتابخانه

۱۷۷۶
۱۳۹۷

کتابخانه
کتابخانه

۱۳۹۷

کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

2

10
10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

2

7

چون اندر در خرداد ۱۷/۳/۹ در راه لیس (کتابت) بهانه در راه باقی
 گریه نمودند و در راه از جاده در طرف چپ راه گم گشتند و در راه
 نوردان این همه در راه در این نطق است با جاده در راه

چون در راه در این راه را در راه در این راه در این راه
 که در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 نمودند و در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 حکم بر این راه در این راه در این راه در این راه در این راه

در روز ۱۷/۳/۹ ساعت ۱۲ بجای رسیدند و در راه در این راه
 که در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 بود و در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 هر دو این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 و در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 به جهت در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 در راه در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه
 این راه در این راه در این راه در این راه در این راه در این راه

جوار؟ از چو رسانید که بدین آنگه تو حق نمی بری بر از ستم جوار؟ گوئیم
تاریک یا برده بپوشیدیم که انبار او را جار می کشند در زیروختی
بدهند که از پند نهند هر جان که خودم که در راه تو بدم
تو در کجاست که در می نمودم مرا در آن حال پندار می نمودم که خود حق
مگر شکر می نمودم تو را که حرکت کردم بدی از بی غم ما فرزند گو
و ای که با اهلای هر روز می مانده بود که برود ز یادگانا گویم ^{مسلما} هر سینه
دل از دست تو رفت جان مردف که با من با دوره عشق فرود گوید در آن
مگر در بی نام مانده تو لطف خود او در آن است هر که بر او آرد آن
در آن کجا تکلیف نمودم

جوانی که تو را در کجاست تو بد کردی و یوم این صدمه جدا آن تو می
از جفت خاطر و عجزت تو است تا صفت بیدار که بر او آرد و صورت
جان و شمار و با تو توقف کردم
هر که تو را در کجاست تو بد کردی و یوم این صدمه جدا آن تو می
در جان برودم بر با خود که کینه از او در آن روز که در او بود صدمه مردم
صورت از او در آن روز که با اهلای هر روز می مانده بود ز یادگانا گویم

از جبهه بود که درین خاطر صدمه که بی عیب تو ایستم در راه پند
سخن و غم تو در آن حال چو من است و داد کجا بر تو که از پند تو
از در آن که بر روی که در عرض راه دیدیم (شش گاه) تو که نام
و در این وقت و صحت در اینها بود تو نیز بسید و در صحتی

دگر با تو در صحت با در آن
نام این صحت که در هر صفت مگر سیر تو صحت این صحت می گویم در غم
به بند حسد از دست تو غم را دیدیم صفت شکر مصلحت بیای و آورد
بندیم که تا کی بسوزد لغز آن که در هر سیر نمود

تا هر که در صحت با در آن صفت که گشت و در این صفت با در آن صفت
در آن صفت که با کمال از دست تو را می نرسند این صفت صفت
خوب است و نام خدا است در آن صفت صفت صفت صفت صفت
در این صفت صفت صفت که با کمال از دست تو را می نرسند این صفت صفت
چیان نام - چیان صفت - چیان نام
شاهی سیر آن دارد که کوریا فکر بسید و در راه صفت و با کمال از دست

مردم با این قدرت که عمارت‌ها را بنا می‌کنند و عمارت‌های عظیم
 می‌سازند که در میان آن‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

ما که می‌توانیم از جواب بی‌ادبانه‌ی آن‌ها که در میان ما
 یک دنیا سخن می‌گویند که در میان ما
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

چون مردم عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن
 در آن عمارت‌ها عمارت‌های بسیار زیاده‌تر از
 آنچه در میان عمارت‌های عظیم می‌بینیم در آن

در این مضمون که در این مضمون چون در این مضمون که در این مضمون
 لاجرم تا زنی که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 عنصر آفرین که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 قهر است بر و کربان تا بر کربان خود

همان است که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 تا در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون

در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون

در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون

در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون

در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون
 در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون که در این مضمون

از نحو آنکه به هر سال که چهار فرسخ و کارخانه بود
در دله که تمامی در آن وقت بودم که شخصی را در حق
در آن کار بود که فرستادند و در آن وقت بودم

از آنجا که نوکر رفیق عمارت بود و در آن وقت بودم
بهر شخصی که شخصی را دیدم که در آن وقت بودم
از خودم هر چه میخواست

از آنجا که با او رفیق رفیق کارخانه هر چه میخواست
بهر آنکه کسی را عمارت در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
بهر آنکه کسی را عمارت در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

بهر آنکه کسی را عمارت در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
بهر آنکه کسی را عمارت در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
بهر آنکه کسی را عمارت در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

از آنکه در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم
در آن وقت بودم که در آن وقت بودم که در آن وقت بودم

ایم مکان جنب آن واقع است در دانه کوهی که با در حال
 انزه جلع مانند کوه زمردین نظری آید این کوه مثلث است
 منظر بسیار زیاده و در کوه دیگری با همین وضع جلع هم واقع شده
 و جنب این عمارت عمارتی که در آن هم در دانه مرتفع است این کوهها
 ساخته شده است که منظر اینها قصر حضرتها بود است
 که از کوه مرمر سفید بر ساخته شده است و این قصر در میان
 باغی است پر از انبار مرکبات و گلزار رنگینی و شادمان
 است و کتیرا آن در بعد از ظهر و در آنجا دهنر دلدی همه هر یک
 و در آن عمارت دکنی است و جنبی آن در میان ساخته شده
 که اگر کسی بخوابد با او در عمارت در آنجا طرف کوه
 و سایر مانند همانند نباشد در آنجا این زمانه و منزل
 مسکند و کوه اینها در آنجا است و نیز تفت موقع و کتیرا عمارت
 تفاوت مسکند هر یک رازد یکی از خانه ها را که این کوه بود

که در آنجا هم اطاق بود و ای بسند و بنیاد آن و سه تا چهار خانه
 با هم حضرتها اینها ساخته شده بدین ترتیب:

نمره: ۱ - ۲ - ۳

نمره سه در آن رزانه واقع شده عمارت است توسط و اطرافها
 جدا از بسند و منسبت است و اگر اینها هر یک بر بلند جوهان است
 عمارت شریف نبوده است

طاق

نمره چهارم که در دانه کوه واقع شده عمارت بسیار است و در آنجا
 در میان خوب دلد و کوه اینها در نوبی بچای و دیگر کوهها در آن
 نما یک عمارت است این رزانه و سه طبقه آن است و بهر طرف دارد
 و بهر طرف در آن لطافت و نفیسی است صندل و در منظر برده ای
 منظر و منظرهای قشربخت خود اینها را که اینها هر کدام در صورت
 خصوصاً نظیر این عمارت است بهترین حالتی است و بهر طرف
 و بهر طرف خوری در آنجا سی و پنج اطاق است هر اطاقی

ارد آهن با طاق دیگری بر وسط در مکرر رکت راه دارد که این
 اطاق سراج فوکی بیارث و حمام با حوض شیرین رطوبت را
 دارد

سر دشت نهدت و در بان دغره در انباشتم است که نما، جوان
 و بان سراسی بی رطوبت و مهم سردب و بان بزرگ

در میان نام سویی است و است در آن رگین است
 و نظم و ترتیب کاغذ حکم فوایت و وضع را نومی است
 کرده اند که هر که بدو نیا وارد شود با ربات تمام تواند
 و مرتب ادب را امرای است دارد

کرایه اطاق آهلی در طبقه اول بهر کس و چه باشد
 از نما نوا، تاغره (د) هر اطاق جزوی پنج تومان
 دیگر نوی چهار تان از نما ۹ تا ۳۵ طبقه سوم
 دوم هر اطاق یک نوی با تان و هر اطاق جزوی

نهی قات

خوراک در این اوقات سفر حضرت اگر در غیر وقت کمی دارد گو
 اعم از آنکه خوراک بر وجهی است یا نه بدو امانت گو اوقات
 خوراک بدین گونه است :

۱- صبحانه: از ساعت ۶ تا ۹

۲- نهار: از ساعت ۱۲ تا ۱۳

۳- شام: از ساعت ۱۹ = ۲۱

وقت صبحانه ۷ ریال شیر و مربی و نان و چای پیروز کرده
 وقت نهار و شام هر یکی ۱۲ ریال بوب در خوراک
 بود و شربتی

چهار و شصت هر کدام در ریال است

ذوق شیرینی چون استیز مردم اطلع پیدا کند رسم

بجز از صبحانه در هیچ بوقی نهار و شام نوی اطاق صرفه
 و باید هر کس با نام بنویسند یا نه

صام رام سر که اب گرم صبر است غصبر در زودی
مها نامه است و لذاب که چهار بود است که برای
در غصبر عصبانی در مایه بر نافع و غصبر اب آن
سفر زرنده است مع آن که سابقا در مخ زاری بود
با رنگ سفید در تفریط اطراف برکت است بدست و غصبر
دکی حق در هو انبارانه اردو در زودی مع صامی
با رفسیر درت نموده است که دلای ضد مع زود است
که اب گرم از اوله مایه این بود که تیر در صبر تیر صام
رنگه نمونی وقت بر لمر بر نوری در امیر صام و در حال است
در لمر قوت از جبهه سفید نموده است که گویا بهر یک که در حال است
با بر وقت که رام سر در میان حکم و کن در دنیا واقع شده است
و کفر از آنکه در برام سر می آید تا به یک فرج با غصبر می
دکم برام سر مانند جاده بگالت نموده است در رام سر

راه بر صبر نمونی همان جاده است که سواران بخواهند نرفوند
با آن راه بر هو کی راهی است که قویا جاده است و در سر
بطرف مها نامه جاده بر هو و امیر راه چون در صبر عاریت
مها نامه بگذرد در نزدیک مها نامه مکه سم بهر یک در صبر نمونی
در هم جاده طرف راه را زوده کند و کند چه راهی که مها نامه
بر هو جاده راه عمومی محوطه بیان امیر جاده که باز دو محصور است
با غنی است که تا به هر زودتر حکم کند بر و بعد و چه رهم تر
عوض دارد و در میان دی رشت با درخت های در تنگ و باران ام
بر کت کانه نموده و تا نماند ننندیم با لغز نماند برکت
ازین نموده آورده و کانه کند امیر بر نموده است و وسط دکان رجاء
که محصور با زود است حکم کاری است و کانه کله کاری معلوم
چنان مایه نامه و آنکه کله کاری نموده است که آن غرق حیرت
و نمانت نمونی و صبر عطر تمام فضا را پر کرده است و در آن حوض
بر زکا در وسط واقع است که اب از صبر نام آن جاری است

از عمارت همانجا که اول در آنجا بود می نمود
 در حدود سوره تمام در تمام عمارت همانجا راه نرسد
 در آنجا که تاب دریا که تویا بود هر که در آنجا
 میو طریقی راه ناید از طرفی که پخته شده است هر که در آنجا
 نرسد در طرفی که در رود هم در آنجا راه کاشته شود
 این راه قهر می نمود و عمارت که در سوره به (قاز فوم) می نامند
 دریا و عمارت با دریا است و در آنجا صالح بن زبیر
 و اطراف می زاید که بر سر آنجا دریا ساخته شود است
 و تمام عمارت که با دریا خدیج می خوانند و در دریا
 نرسد است که ناید که که بنواهند باب دریا برودند
 بر سر دریا در آنجا که اطراف تمام در آنجا است
 که آب دریا بود که در آنجا است که در آنجا است
 و این دریا بر سر آنجا است که در آنجا است و در آنجا است
 یا نرسد و در آنجا است

از عمارت همانجا که نرسد و نرسد است تا بر سر همه مصلحت
 این همه ، در هر است و نه همه در آنجا است و نرسد
 بر سر عمارت موقوفه ، در وقت موقوفه و نرسد
 در هر طرف بر ، نرسد است که نرسد نرسد آنجا که نرسد در آنجا
 می گماند در وقت و در آنجا در هر و نرسد در آنجا
 دیگر همانجا که نرسد در آنجا که نرسد در آنجا
 به قاز فوم که در آنجا است ، خط سقیم می کشد که در آنجا
 نرسد در آنجا که نرسد به قاز فوم نرسد نرسد که در آنجا
 آن گذشت . اطراف همانجا و عمارت تا بر و نرسد
 عمارت تا بر این نرسد نرسد با اول آن که نرسد که نرسد
 که با در آنجا نرسد نرسد و این نرسد نرسد
 می با هر که نرسد نرسد ، نرسد نرسد که نرسد
 یا نرسد در آنجا را نرسد نرسد ، نرسد که نرسد
 و در آنجا که نرسد نرسد ، نرسد نرسد
 در آنجا نرسد نرسد در آنجا نرسد نرسد نرسد

دو برابر آن با این کارها سرنگ و زار در کل کاری در درف کار عمل نه
 وقت در این نزد جابر حکم جانی بر کار در این راه
 تب بر تو چه اخبار بگویم تمام اخبار درستی دارد و لذت
 در راه سر راهی ندان با آن برت رو نقد کرد که تا راهی است
 تا آن آسری و ناسید با آن و محبت از راهی در جابان و شکر
 عمارت لطف تو در حق محمد از سیر و بر و یک
 و آن و باز و غیره بصف این است که بر لیس تو می
 راه سر افتاده روز در این اوقات بدم است و آن وقت
 نرسد به ما هر وقت که می آید که تو آن در هر آن بر آید
 و نامی این بین و این نکته و عطف هم از طرف مکان بصر
 با برت روز داده است

مات را بدیده ای که در آن راه جابو و در آن نماز
 در طبع اول اطلاق نمودن بنویسند آن را در همان نماز
 بنویسند و در همان و نماز در همان نماز هرگز گرام

مغی آب که از کوه می آید در صورت آب سرد است و صفت آن است
 نه آب گرم در غیغ آن سر جانی است کرده که تا بدین صفت در آن
 در آن نه و در آن بر لیس نصیب آب که بر آن نصیب با لوله آن را می
 دارد و این کرده اند

و

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

جمع بهانه نماز زنده جانم در انچه وقت تمام عادت بود
از چهار تا شش و در میان تیر و در چیدان پنج آب و در کلاب
و در طرف مری و مقداری که در دست در میان که بنویسم در آنم
ایم بر سرید و نوبت

پیران نزل را در علم داده رفیق و باقی در بجم و مسع آب طعم
و نهار را نیز در همانا خورد و در کلام که در دم باز ناید یک فرج
راه بهات بود تا نزدیک (را خود نمده باشد) و در استیکه در
عرض راه جانب وقت بگذرد (چاپیک سر) و در کفر خود (در و در کرم)

و در سر جوی خراب است در آنجا که نم به لایه ای رسیدیم
در آنجا باغ غلخت را که در آن رسیدیم به یک مزرعه چای
که یک کی زردی بود یک مرد که صاحب مزرعه بود با خود
زن ~~شخصی~~ در مزرعه کار میکردند صاحب مزرعه شیر آینه
و با زان کت ~~سود~~ چیدن و گاهی چای را که وضع ملک

چای عادت از در کهای تازه این بود است که بنویسم
بر بر کباب نشاند که یک و آن وقت ما را بردن خانه خوشتر
و ترتیب بود اول از آن کت و معنی را که در آنجا هر دو نفر
ملک این معنی خدیج طبع است که چند هر طعمه کت را سر تا نیم است
و در هر طعمه بزرگی آن قوطی که است شده که اطراف آن تخمه
و سطح کاند و بهر تنف ندارد و تفیسر همان قوطی صحت است
و در طعمه اول شیر بدست کنند و باقی شیر چای عدم که کاند
نوشته نماند پس بود اول باید چای عدم باشد که کاند سالم بباند
و این اندر زده ~~نفس~~ بود که در کت زانو بر بزم شود چای سوزنه
و خای سوزنی بر سر نماند بدان چای فریدیم

صاحب مزرعه هندی ما را با یک کرد تا از باغ غلخت گذریم
برادر آنکه میر شده و کت کردیم این کت را نیز بنویسم که در دم
که کارکنان ما زده را و یکسک و با لک خضر لکین زمان

وز صبر آن می باشد مردمان جذال کار نیستند گاهی
برخ و بیاید و سایر خصوصیات ظنم را هم زنها بکارند و می بینند
بهر فرزند که رسمی می نماند با آن فرزند ده دین و غیر آن
یا کم دست کار کنند در میان آنها کاسریک نو سردید اعمیو

و با مانه ران تا این اندرون

از هر نفسی رفو که تا آنکه زنی است رفته و وارد است
که هم تو با سالی نشو بو در همانا در آن نزدیکی طاری
ت و دیگر آن که سیریم همانا نه هرگز است سرک کردم
نمیست کار که کردم بجای که در آن زدن بو و صام فانتاری
با هر کسی که زنده شد و بو زشم این صام فرزند است هر دو و چون
دات نه خوب بودونه بد توسط بو و ستر و آن نم میر صام
بو . قصد کنند و بودم که خوراک در همانا ایران
خوب نیست آن کب را در همانا سادت نام خوردم نشه بد بو

که اینها باغ بریدان زشم باغی بد نبود اولاد هم قری آریک
و خطه نظمی اندک و کجا با نه کاوه با تان هر جور چرخ هم
بچه بد رتس نظرم ادی بد نو مای ده دینم خردیم

رو

روز جمعه ۱۳/۲/۱۷

صبا نه را در همانا خوردم :
که ه تخم مرغ نان چای و قری بو لوسر نندت (صبر
بج رهی بو این همانا عمایر و اطاعت نشه نیت بد نو
و کز این بر تخت یک تان است و لا مطلق است
هر سالی ظهر مانده هر ملک زاده سر سارف کرف اوردند

و در آن روزها با قیام و نماز و دعا و غیره
 کارهای اینها را در این روزها برتری یافتیم
 گذشته بهای ما تمام و در دست بود ما در سالهای فوق
 بودیم که آن نیز با آن ترفی آفرینند قدر راجع به سکه
 ما جرم را در آن وقت بودیم باری بر یکی طلب از دیگر
 وقت که نه بر سکه بر لیس آن در دست است نه بود
 خواب کرده اند در آن وقت ماه با توفیق ایران سلیم بودیم
 است روس بیرون کرده و آنجا که بیرون و در دست نه حال
 بجز آنکه اینها ضعیف اند
 هیچ کار که ترفی بر زنده در هیچ بی از منزل هر یک زنده بودیم
 که زنده که کار فرمانه در که عبارت از آن صورت است منزل
 آمده نظر تالیفات با توفیق منزل این وقت به کار صورت
 بدست کردیم آن چیزی ما در دست بودیم که ضعیف بر کرده
 نظری است با وجود آنکه ترفی بر زنده بودیم

بر روزهای ما در دست هستیم و خانم کار کرده هم آمدند
 ضعیف اینها را هر یک که زنده و کار کرده بر لیس فدای زنده بودیم
 دعوت کردیم منزل هر چه کردیم امروزها را در دست تمام
 همان جزویم ضعیف تیره بودیم
 کمی خوابیدیم در آن وقت چه رسید در نظر منزل های صورت ضعیف
 و از آن وقت ترفی آن در مخطوطه کنیم و ما در ضعیف را آن در آن
 سوزن کردیم کار صورت فرستادیم فدای آنها در آن وقت آن با ششم
 در آنجا باز ترفی قدر در ضعیف با بنا و با زنده کردیم که در دست
 در آنجا با زنده رو بودیم وقت با زنده در دست هر یک در وقت
 گاه که هر یک با ما هم و زنده و با زنده در دست همان ضعیف
 جدید است در آن ترفی و نظر آن مردم ترفی است که کار
 زنده خبر در آن در صورت تمام با چهار عمارت است
 که بعد در آن که صحبت است

کیندن بر ایله مصدقات سوره اسیر بر سایر ایالات و ولایات
ایران بر سر ولایت شمس مصدقات سوره ایالات آید :

۱- ابرقم - ۲- زرع - نیم - کوف - چهارم
توتون پنجم

که هر که ام ندانید در مصدقات خود مصدق می آید

پس ندک در فضل بهانه ابرقم و ابرقم عظیم و خد ندر
وز جمله مدیران بهانه کرده و مدیران اعلیای بر سر

از رهن

اسیر شدند و تم که در آستان لار و ابرامی لاریان
مردان تو منز آن تا که در این است که لقب کنده و
فریاد مانع شده و خود است او را برون کند که رجا در کمند
تا که در سیاحتی به لار و فریاد زده و در سیم آسمان ها در

مخو که تا ملک زاده تا که در این را بگفت که دو و سرت را
حصر می کنه

و در عهد دیگر لار و ابرامی تا که دو و ابرامی حرفی تو
و آن تا که در مدعی بوده است که لار و ابرامی به سیری که می

از دست اسیران بوده سینه را صحر کرده و طم است و بهای
و ابرامی که در آن ورقه که به سیری و ابرامی هم وقت است

و این هم جواب نخواست می دهد اسیر بند منو و ورقه که از سیری
بگردد و سکوید و این و ابرامی اسیر است که در آن خاطر

با لاف و آن ورقه را که با آن سوره لقمه پاره شده اسیر را
از دست می گیرند حال دیگر ورقه را داده لار و ابرامی هم

یا این اسیر تا که در مدعی ورقه بدت گفته و لار و ابرامی
طاعت جانی ترید است اگر چه اسیر تا که در سیری ما اند

و تا که در سیم کار سیر می آید و لا که سوره هم لار و ابرامی که
همه خبر در میان زنده است

روز شنبه ۱۴ ر ۳ / ۱۷

امروز به دیرستان رفتم هر ذیاب که شکر انباشت بود
تا ناظم دیرستان دلا سادول اودرو سارف از ما پذیرا
کردند و از عین پور نیز در دیرستان بود . در این بانق
فاز عین پور با دلا دره سارف ادم پور در فرود جا با دلا دره
دقیقات زنده با قار ایلم عظم مدقات کردم
بنا بر ادبش هر صود صرف کردم و دلا صبر و دلا سادول
نیز ترفی داشتند که با همه دقتها صود شدند
عصر باز با قار ایلم عظم مدقات کرده بانق و بان بدین
کارخانه کیم باقی رفتم .

دیر کارخانه هر نهادن ری از بنا بر شکر است و در خصوص ما را
رنگی که در دیر لردان بیسی که کارخانه لیر مهر که در لردان

ایلم کارخانه بهت می با ن مهر ای قلم در قلم مهر سر و غیره که
هر یک از آنها دیدن و تا سا که در است هر تا تا لیر بزرگ که
دارد که می قند خاصه نه و دیگری جدیداً این هر تا تا لیر قند
بعد یک در علم تا لیر و ادر است و ناظم و دیو در خاصه مایی
عبارت از اینها هر چه سوزی که در لردان با با زات و در لردان
که لیر هم هر روز در لردان در لردان در لردان و در لردان
هر چه در صفت یک تا لیر سر بزرگ تا لردان اول
موردی هر چه را طهر بقصد دست تری اول را عرض می و
خدا شربت هر چه را بهت شربت .

در این وقت ها حطیر را با ک متو و حطیر را لرد و حطیر را بهت متو
در این وقت ها از لردان که در لردان و سوات لردان در لردان
لا در لردان هر چه می و تا تا است در این شکر که در لردان
با به تری که در لردان قند لردان با یک محصلر گنت تا لردان

بست هر در بط مانع بند که در کلمه یکصد هر در آن بر دست فرود
 بند اکوان از دست هر در بد ط گفته دهای بر آن بر لعل در
 مرد، بصد هر در آن است وقتیا؛ بصد هر در آن هم سله در کار
 ماید تو نیز صد هر در آن ضد یک میدان زمان رسیده است
 به بر پایه این ترک مدد های مانع یک میدان زمان است
 و از مانع آن ضدت مال تر که است وقتیه گوید
 باین ملامت
 و سده کار که در آنجا

ت ساعت است بنزل هر یک روزه بیستم هر چه را بر رانز
 دعوت کرده بعد و نام بعضی شده کرده بود ساعت یا روزه
 بنزل مر اجبت کردیم و آن ت با زعفران کرد

روز بیستم ۱۵ / ۳ / ۱۷

از در صبح با دلوره و غنایات زنده با قیاسی عظم با بار و
 زخم در این سوسه چند می بود که در هر کوه در آنجا که در آن
 زبیر بود که ستر کله قصر از کار بعد

- ۱- مع است طو صفت قدری ام تا یک نامه کار که ان ^{بعضی} نایم بود
- و هر کدام قوی کار در این محضر دارند که با آن کار در
- که چو بسیار بی قوتی برک است و در آن که دست کرده بعد می بود
- و با صطلح رگ آنها را چون سینه اند
- ۲- جابر در وی بود که نای کار که ان زن در صفر صهار

و طریقی اینجور بود که در آن را طعم بندی میکردند
بجای رفت :

نمونه ۱ - ۲ - ۳ - ۴

داده آنها اینهم در نظر دارم گویا قوی بعد از
بر ز طعم بندی هر وقت را در صد وقتان مخصوص آن
نمایند که بیشتر در آن هر وقت از آن در راه با
می کنند که زیرا آن در آن بر آن بود و بدان واسطه
کرد از آن می گذشت و می توان گفت که غایب می گویند
تا وقتها ریز و خواب و کرد در آن غایب بند

و در یک اطلاق این بزرگ یک اسم را در بدل بند
می کردند پس با سکنه خانه که می کردند
هر عدد ۵۰ کلو در آن دارد و زایم و کم
هر عدد آنها گزنی می کشید و در زیر درخت بار می

و که در مورد آن از صد تن بستار بود

حبه در آن بار گنیم رفیم در آن که از آن در آن نموده گنبدی
بیشتر در آن قوی تمام در آن با صبری بیشتر در آن بود در آن
خوب بود و در آن بخوبی بود و در آن با آن نیا بود
بیشتر در آن در آن در آن در آن بود در آن در آن
در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

میسو در آن سایدی می بود و شخصی دیگر که در آن بار
بعضی در آن در آن در آن :
میسو در آن در آن (میسو در آن) میسو در آن غوسی
در آن در آن نیا بود که در آن آن بچ در آن در آن ۱۰ هزار
بیشتر نیا بود در آن در آن بچ در آن در آن کاسته شده بود :

۱- رقم ۳۰۰ - رقم طبرون ۳ - رقم
یک کولک ۴ - رقم دفینار ۵ - رقم
قاجم یا قوه زریر

این مردم مخصوص است از طرف دار صاحب ملک
زمن در اجناس کرده و گمان است و خصوصاً زریر این مردم است
که خوشتر است بدست آورد و نقد دلار از تخم و نیا آن برآید
مجاناً و بعد نقد دلار را قوت آن بر سر نموده بگرداند

امروز کارهای ریستچی ما را بنابر همان که در این مجال
از آن کوهان می بود و با کد فیض و خوشتر از صدتی است
سر از جردون بنام در این جهت با زر زر رقم جدید
جواب فریدم در هر جهت دیدم کارهای یک مدد عصاره
با جو قوطی مرتبه منزل آورده بود . آن آب را در همان نام
سنگری نام خوردیم که با ریبه و مهر بهم زنی بود

روز چهارشنبه ۱۶

امروز کارهای صبی نقد مرغان در ^{اولاد} صبحگاه کار داشتند
که با نسی انبام و بند صبح ~~نقد~~ از پانجام آن رفت
بنابراین بازار رقم در بازارهای دیگر مردم صبی صبح صبی را
دیدیم که بهر کج و کج است از آن دو لغت و کج سازه و از آن سازه
ببر این راهها که در آن آورده اند و نسیان روزی هم با نسیان
صبی نقد مرغان اینها ~~نقد~~ و نقد فریدم کردیم

امروز عرصه های چهار به بند ریخته عازم شوم صبحگاه زمان
رسیدیم دیدیم که همه جا قیر ماسه و سنگ ابر و ستر نموده اند
که سستی بر سر دریا کشیده اند که علی بن برزک و دیگران
نیز بدان ضرر که حکم بود صبحگاه آن طرف گذریم اول با دلدرد
زخم با قارها خانه که پس از آن تو صبح کردیم و کج همان است
خوردیم کارهای آن که آن را آن قلم ریخته آن بر سر بود

پس از خوردن صبحانه با اتفاق لاله دکتر خدایه بیرون آمدم
دری سینه و خند قهلی مری در زنها روغن گول و سه تا چاقو
عیر رسیدم فریادم ها جویم وارد داروخانه شدم و دکتر درین
کرا، فون وکت و سادور و خند و دیک اینها آوردند و منبر که
در اینها می فروخته شد و دکانه دران بندر سلیمان ورت خریداری
سیدند و حالا سکت نه در لاله دکتر خدایه غلی کرده بودی
نخستیم و به قاریان آمدم نظر دایم اینرا نیز گفتم چون غم
ما در شیراز که در لاله دکتر خدایه رسید بود و دیدم می بود
که تمام حب اینها برت وی ب رسم ندای می و سلف
و در صد دید اگر در آن توفیر بود که با دوفه صدر نام بری را
پیدا کرده بود و با آن بندر سلیمان آمده بودم چون آنوقت را
پس از اینها نمانده بود بعد که از این گذردند که اول مهر شد
تاریک مانده بود چون ما به کفیم نه تا شب ما شرف

لکیم و او را به اندام تو با یک ت سطر سترم، اگر سید است خوشتر
می گفت زنده بستم تا تو بهر را بوم و نه حجت ای سخن تا صبح از خواب
مردمی را از دله توفیر خوب و در آنکه بود با دوفه ۱۱ وارد
رک شدم و با بر سر خدایه غلی رفتم با دوفه فراموشی معلوم است که آن
صورت امروز همه نامه ترف برده که ما را به سینه دعوت کرد چون
رسیدم فرستاد که بید گفتم در بندر سلیمان فرمودم روز شنبه را باید
در منزل ما صرف کنید ما نیز یک فنون پذیرفتم های عطاری
سینه غلی بگذرد و زنده با دوفه غدت بر سر استام بلکه کار کسر
فر در اینها بودم تا با فون صدر بیرون آمدم و می نمودن
عطر شدم و بعد ترف یا در دوفه رفتم و دوفه نری با صلح می
استند تا بعضی تیه نمه بود صرف است و قدر در وقت ای شرف
از صدر سرور شده، چاک تا غف خدایه غلی کرده بیرون آمدم
حاجت ما نامه را با سلف تا بیرون رفت کردن بر لاله غلی
بره عطر را با دوفه غدت رف می در صبح است این

اثنی عشر ساعت بسر رسیدم طهر حرکت کردم و در راه تر و سالی را
 نیز کرده بودیم اول ظهر ایستادیم که در راه رهبر
 بودیم زنده در آنجا طهر آن بودیم تا رسید راه را از سر رفت
 حضرت که در بازار دیران رسیدم که رفع قهر رسیدم ~~بسیار~~
 ساعت ۹ به رام رسیدم از دیدن امر زنده با صفا
 باز حطی کردم در همانجا شام خورده حرکت کردم چند چاقو
 رسیدم مرودتیم در نیمه در راه مخلص بودیم از آن راه که
 آمد بوم غیر در راه فرود کرده تا عطار به بیرون
 که در راه مخلص بر حوض و در حدیقه که در طاقی سالی را
 ما عینم آن زن همان را خف کردند ایستادیم
 تو که میوم که در عطار در هر یک رضی با نظری استند
 و همه رحمت رضی را طاب و در هر گونه زلف خود را
 بکنند و هر که میسر شد یک در راه می که میسر راجی بود
 که در اطاب با تم در صد فرام آوردن برکت سر می

می که می چون بگویم راه آنرا تا سر که قدم زیر
 آنرا زنده به ساعت سه و نیم صبح با سر رسیدم در آنجا معنی دیده
 نرسیده تا بدو زنده را دیدیم که به حکام می زلف زیر که زن
 دیگری می می در دست داشت از آن حکام پرسیدم که در آنجا
 همانجا به آنجا که در آنجا حکام که با خود قد آنها را دیده
 بودیم و در نظر کردم که شاید در آنجا مخلص است و بدو
 باز با هم رفتیم و آن قدر در زدیم تا بدو در باز کردند
 وارد همانجا شدیم اطقی دادند که آنجا که خواب در

رسیدم برقع صبح دیده بودم عطار فوراً کباب زلف و
 خواب بر عین زلف زیر این به بر بستر می چون کباب
 در آنجا رفت یک دانه را زلف می خدتم در صبح سر زلف آن
 چون خواب نرفتم حکام بروم تا به صبح حکام رسوم همان
 تمام به هم آنکه در در و در کاف می؛ در خواه نخواه قدم
 حکام گذاشتیم یک زلف است آنرا قرب بود لرزید و سر زلف آنرا

